

فصل سوّم در صلوة میّت

صلوة میّت در اینظهور مبارک همانست که در شریعت بیان از قلم رحمن نازل شده. در باب حادی عشر از واحد خامس قوله تعالی:

"و یکبر ستّة تکبیرات فی صلوة المیّت یقرء تسعة عشر مرّة بعد الأوّل انا کلّ لله عابدون...." الخ

و در کتاب مستطاب اقدس نازل قوله تعالی:

"قد نزلت فی صلوة المیّت ستّ تکبیرات من الله منزل الآیات." (بند ۸)

و در اینظهور اعظم مناجاتی از قلم حضرت جمال قدم جلّ جلاله نازل گردیده که قبل از شروع تکبیرات بتلاوت آن باید اقدام شود و این در صورتی است که شخص با سواد و توانا بر قرائت موجود باشد و در صورت فقدان تلاوت مناجات مزبور را عفو فرموده‌اند و بیان مبارک در بند (۸) کتاب اقدس اشاره بهمین حکم است قوله تعالی:

"و الذی عنده علم القرائة له ان یقرء ما نزل قبلها و الا عفا الله عنه انه لهو العزیز الغفار." (بند ۸)

صورت مناجاتی که در این ظهور باید قبل از شروع به تکبیرات تلاوت شود بقرار ذیل است:

"یا الهی هذا عبدک و ابن عبدک الذی آمن بک و بآیاتک و توجه الیک منقطعاً عن سوائک انک انت ارحم الرّاحمین. اسئلك یا غفّار الذّنوب و ستّار العیوب بان تعمل به ما ینبغی لسماء جودک و بحر افضالک و تدخله فی جوار رحمتک الکبری الّتی سبقت الأرض و السماء لا اله الا انت الغفور الکریم."

و اگر میّت زن باشد چنین تلاوت شود:

"یا الهی هذه امّتک و ابنة امّتک الّتی آمنت بک و بآیاتک و توجّهت الیک منقطعة عن سوائک انک انت ارحم الرّاحمین. اسئلك یا غفّار الذّنوب و ستّار العیوب بان تعمل بها ما ینبغی لسماء جودک و بحر افضالک و تدخلها فی جوار رحمتک الکبری الّتی سبقت الأرض و السماء لا اله الا انت الغفور الکریم."

آنگاه تکبیر اول را گفته و بعد نوزده مرتبه انا لله عابدون میگوید و آنگاه تکبیر دوم را گفته و بر همین قیاس تا آخر رفتار میشود و این دستور در لوح صلوة میّت نازل شده از این قرار:

"فی صلوة المیت یقرء فی القنوت یا الهی هذا عبدک الخ و بعد یشرع فی التکبیرات ستّة مرّات فی الأوّل یقول الله ابی و نوزده مرتبه انا لله عابدون و فی الثانی انا لله ساجدون و فی الثالث انا لله قانتون و فی الرابع انا لله ذاکرون و فی الخامس انا لله شاکرون و فی السادس انا لله صابرون و الذی یكون عاجزا عن قراءة ما نزل فی القنوت یکتفی بالتکبیرات و فی النساء یقول یا الهی هذه امتک و ابنة امتک " الخ

و مقصود از تکبیر الله ابی است. حضرت عبدالهء جلّ ثنائه در لوح اسم الله میفرماید قوله جلّ ثنائه: "هو الله ای بنده عزیز جمال ابی آنچه مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید. در خصوص تکبیر در صلوة میّت مرقوم نموده بودید هر چند در لغت تکبیر بمعنی الله اکبر گفتن است ولی در عرف اهل بهاء بمعنی تحیت است و تحیت اهل بهاء الله ابی است."

حضرت ولیّ امرالله ارواحنا لعواطفه الفداء در توقیع جمشید رستم جمشیدی مورّخه هشتم شهر القدره سنه ۹۲ از تاریخ بدیع میفرماید قوله الأهلی: "اما در تلاوت تکبیرات در صلوة میّت که بلند باشد یا آهسته فرمودند باید باعتدال تلاوت گردد."

و در رساله سؤال و جواب مذکور است:

"سؤال - از وقت نماز میّت قبل از دفن و یا بعد از آن و توجّه بقبله لازم است یا نه؟
جواب - ادای صلوة قبل از دفن و اما القبلة فأینما تولّوا فثمّ وجه الله."

و در همین رساله سؤال و جواب میفرماید:

"... همچنین صلوة میّت آنها مخصّص کبار است."

و هر چند بنصّ صریح مبارک در بند ۱۲ کتاب مستطاب اقدس نماز جماعت حرام است ولی در نماز میّت
اجازه فرموده‌اند قوله تعالی:
"قد رفع حکم الجماعة الا فی صلوة المیّت".